

4) Píseň Kači

IV. 58 Píseň Kači.

VASIŠTHA pokračoval: V této souvislosti si vzpomínám na píseň, kterou zpíval syn učitele bohů, Kača. Kača byl ustálen v poznání Já a žil v jeskyni na hoře Méru. Jeho mysl byla prosycena nejvyšším poznáním, takže ji nepřitahoval žádný objekt světa složený z pěti prvků. A Kača zpíval píseň, která vyjadřuje hlubokou moudrost.

Co mám dělat? Kam mám jít? Čeho se mám držet? Čeho se mám vzdát?

Celý vesmír je prostoupen jediným Já. Neštěstí a zármutek je Já.

Štěstí je rovněž Já. Všechny touhy jsou pouhou nicotou.

Vím, že všechno je Já, jsem tudíž osvobozen od veškerého usilování.

V tomto těle, uvnitř i vně, nahoře i dole, tam i tady, všude je jen Já,

Já samo a neexistuje žádné ne-Já. Já je všude a všechno existuje jako Já.

Vše je Já. Existuji v Já jakožto Já.

Existuji jako Skutečnost všude, ve všem a jako vše. Jsem plnost.

Jsem blaženost Já. Jako kosmický oceán naplňuji celý vesmír.

Takto Kača zpíval. Vyslovil posvátnou slabiku *Óm* a ta se rozezněla jako zvuk zvonu. Celé své bytí Kača spojil s tímto posvátným zvukem, takže nebyl uvnitř ani vně ničeho. Mudrc byl na místě sjednocen s Já.